

Enota TO med krajani

Enota TO Franca Ravbarja-Viteza je uspešno opravila taktični vaji: zasedo in napad na »sovražnikovo motorizirano kolono ter napad na sovražno postojanko« v naselju.

Zgodnje vstajanje, večerni pohodi v popolni bojni opremljeni po razgibanem terenu in obe taktični vaji sta enoti pustili očitne sledove utrujenosti. Kosilo, ki so ga razdelili intendanti, gre v senci ob robu gozda slastno v tek. Za premagovanje žeje je na voljo le voda. Marsikdo ponovno »odkrije«, da je kar užitna. Komaj se je poglelo ropotanje ob pomivanju in pospravljanju »porcij«, že je bilo slišati poveljnika, ki je »vabil« poveljnike podrejenih enot na bojni posvet. Po povratku so se zaslislala povelja in vsem je bilo jasno, da je počitka konec in da bo treba odkorakati novi nalogi nasproti.

Kotiček za invalide

Vabimo vse invalide, borce in druge občane na ogled Brionov.

13. in 14. oktobra bomo organizirali dvodnevni izlet. Pot nas bo vodila mimo Buzeta in naprej po Istri do Brionov. Prenočili bomo v Poreču in se naslednji dan vračali ob obali v Ljubljano.

Celotna cena z vožnjo, vstopnino, prehrano in prenočitvami bo znašala 2.950,00 din.

Prijave z vplačili bomo sprejemali dne 26., 28. 9., 1. in 3. 10. 1984 med 9. in 12. uro in ob sredah od 16. do 18. ure v društvenih prostorih, Celovška 105 — tel. 558-115.

Vsem članom, ki so v letošnjem letu pri našem društvu naročili kurjavo, sporočamo, naj takoj vplačajo naročeno količino pri »KURIVOPRODAJI«, Ljubljana, Janševa ulica.

Obvestilo živinorejcem

VETERINARSKI ZAVOD LJUBLJANA obvešča vse živinorejce z območja občine LJUBLJANA-SIŠKA, da bo 15. oktobra 1984 ob delavnikih začel s centralnim sprejemom telefonskih naročil za umetno osemenjevanje govejih plemenic na telefonske številke:

482-912
484-292
482-416

SPREJEM NAROČIL:
od 6.30 do 7.30

ZA NASELJA: Vikrče, Zavrh, Sp. Piriče, Zg. Piriče in Verje
ZA VSA OSTALA NASELJA OD 6.30 do 8. ure.

Ob nedeljah in praznikih bo naročila sprejemal dežurni veterinar samo od 7. do 9. ure. Kolikor bodo telefonska naročila sprejeta v zgoraj navedenem času, bo osemenjevanje govejih plemenic opravljeno še isti dan. Če bo naročilo prišlo pozneje, bo osemenjevanje opravljeno naslednji dan.
S tem dnem (15. oktobrom) odpade sprejem naročil po NABIRALNIKI!

Čeprav bi bilo marsikomu prijetno »vleči dreto« tja do večera, je enota hitro v pohodni koloni zapustila kraj počitka. Sonce, ki sicer ni bilo posebno radodarno, pa je ta dan skušalo nadomestiti zamujeno, tako da so se obrazi pohodnikov kmalu kopali v znoju. Senca gozda, skozi katerega se vije pot, je bila prava osvežitev. Oglašali so se žulji. Na koncu gozda se je odprl pogled na dolino, po kateri se vijeta rečica in cesta. Vasica, za katero so »obveščeni«, da bodo v njej »varno« prenočili, se koplje v večernem soncu na nasprotnem bregu. Ni pomoči! Po strmi kamniti poti je bilo treba navzdol, pa zopet v breg. Pohodnik v sredini kolone ni zdržal napora: popustil je in nesrečnejši se je cesta »postavila pokonci«. Kolona se je ustavila, zdravnik in bolničar stopita v akcijo. Po krajši terapiji »nesrečnik« zopet stoji, vendar samo na eni nogi. S pomočjo tovarišev je sestopil v dolino, kjer ga je prevzelo bolniško vozilo.

Kolona, precej raztegnjena, se je končno ustavila pred lepim skednjem na koncu vasi. Opremo so odložili. Zahajajočemu soncu so nastavljali preznojene bluze, srajce in majice. Poveljujoči so odšli do domačij, kjer so takoj dobili dovoljenje za prenočišče na senu. Prva od obiskanih gospodinj je ugotovila, da so teritorialci silno žejni in je takoj pripravila veliko skodelo malinovca. Ponudila pa je tudi hladno mleko. Njen sosed je povedal, da požirek žganega dobro de pregretem telesom in že je od ust do ust krožila steklenica žganja. Pri tretji domačiji pa je »ta mlada« v zadregi povedala, da moža, ki bi že zdavnaj moral pripeljati pivo, še vedno ni. Zadržala pa jih je na kavi.

Vojaki so se razporedili po senikih in si pripravili ležišča. Ko so čakali na večerjo, so se zadrževali ob domačijah, kjer so imeli prenočišča. Z domačini so prijetno kramljali. Gospodar je povedal, da je rezervni oficir. Njegova mladoletna sinova je zanimalo, kako deluje puškomitraljez in prijazen puškomitraljezec jima je pojasnjeval. Le njuni želji, da bi streljala, ni mogel ustreči. Pri že omenjenem skednju na koncu vasi se je sušila skladišnica smrekovih desk. Nekaj so jih takoj uporabili za priročne klopi in mizo. Enota, ki je posedla za omizjem, je dajala videz velike zadovoljne družine, ki se je zbrala po dobro opravljenem delu. Pri sosednjem skednju se je mladi gospodar trudil s pripravo »hotela«. Povedal je, da ima poziv za vojaške vaje. Pogovor z domačini je tekel o delu in življenju na kmetiji in pa o vojaških vajah. Povsod, kjer so jih domačini prijazno in nesebično postregli, so jim teritorialci prijazno in nesebično prispevali za »materialne stroške«.

Intendantji so jim pripeljali večerjo. Pasulj je bil resnično enkrat. Oborožili so jih še s suhim obrokrom za naslednji dan.

Dan se je prevesil v noč. Skupine, ki so klope, so se redčile in končno je bilo opaziti samo še straže.

Vstajanje je bilo zgodaj, tako da še vsi vaščani niso vstali. Enota se je postrojila pred senikom na koncu vasi. Odgovorni starešina je ugotovil, da so fantje zapustili ležišča in senike utrjene. Opazili so le, da je bilo precejšnje število suhih obrokov porabljenih (prepuščenih gostiteljem). Prijazni obrazi in stiski rok ob slovesu so povedali, da jim niso bili odveč. Kjer so domači še spali, so jim teritorialci zahvalo in pozdrav napisali. Odhajali smo s prijetnim občutkom, da smo tudi ta neformalni, sicer pa pomemben del taktične vaje, dobro opravili.

IN MEMORIAM

(mlv) V naši občini smo se v kratkem poslovili od treh borcev in aktivistov, svetel spomin nanje pa bo za vedno ostal med nami.

Filip Bernard-File

rojen 1896. leta na Jesenicah. Bil je predvojni komunist, aktivno je sodeloval v delu OF, Z njegovim stanovanjem na Vodnikovih cestah 27 je povezan tudi naš občinski praznik, ko je 22. junija 1941 Nemčija napadla Sovjetsko zvezo in so se tega dne pri Bernardu sestali nekateri člani CK KPS in ustanovili glavno poveljstvo slovenskih partizanskih čet. Leta 1942 je bil interniran v Italijo, iz internacije je pobegnil, nato s V. prekomorsko brigado prišel v Dalmacijo in pozneje sodeloval tudi v bojih za osvoboditev Trsta. Po vojni je opravljal vrsto odgovornih nalog. Bil je izvrsten glasbenik in pedagog. Zapustil je vrsto glasbenih del, s katerimi je obogatil slovensko glasbeno zakladnico.

Peter Pakiž-Čiko

rojen 1928. leta v Kozjem pri Celju. Bil je skojevec od leta 1941 in se leta 1943 vključil v NOB. Bil je v Novomeškem zaščitnem bataljonu, štabu XVIII. divizije, Cankarjevi brigadi in XV. brigadi štaba VII. korpusa. Vse do svoje pregodnje smrti je bil aktivist, saj je bil v svoji KS Dolomitskega odreda sekretar osnovne organizacije ZK in prisoten v vseh družbenopolitičnih organizacijah svoje KS. Znan je bil po svoji odkritosti in odprtosti. Bil je tudi dolgoletni član predsedstva OK SZDL Ljubljana-Siška.

Tone Martinšek

rojen 1914. leta v Hrastniku. Deloval je kot aktivist od 1941. leta. 1943. odšel v partizane in bil borec Ljubljanske brigade. Po vojni je deloval vsa leta kot aktivist v Ljubljani, bil republiški poslanec in ves čas zaslužen športni delavec. Aktivno je sodeloval v svoji KS Hinko Smrekar, leta 1979 pa je prevzel mesto predsednika zgodovinske komisije pri Medvojnem aktivu OF naše občine.

9. srečanje slovenskih zdomcev v Moravcih

Tudi naš delež

Na 9. srečanju slovenskih društev zahodne Evrope, ki je bilo v Moravcih, je številnim zdomcem spregovoril predsednik RK SZDL Franc Šetinc in poudaril, da gre za veliko družbeno in politično manifestacijo volje in hotenja naših ljudi, zdomcev na začasnem delu na tujem in živčih v domovini.

V okviru prireditve ob 9. srečanju slovenskih društev zahodne Evrope je bila tudi razstava občinskih glasil, kjer ni manjkalo niti naše glasilo.